

et faadant Baneanlæg, maa Ministeren give Concession paa det — det er der ikke Tvivl om. Jeg har aldrig været indtaget i denne Plan, om at gaa til en Privatbane mellem Rødkærshøj og Silkeborg, og jeg tror heller ikke, at den er realifabel. Men en Ting er fikkert, og det er, at man kan virkelig ikke baade anlægge en Jærnbane fra Rødkærshøj til Silkeborg og en Bane fra Viborg til Herning. Det lader fig dog ikke gøre. Man kan fe faa fangvinst, man vil, paa den vedkommende Egn — og det ærede Medlem lader intet tilbage i den Retning — men man kan ikke fornuftigvis gaa til faadanne to Anlæg. Jeg huffer meget godt, at det ærede Medlem var betænkelig ved Jærnbanen fra Rødkærshøj til Silkeborg — den blev mig paa tvungen — og tog fine Forbehold, og jeg benægter heller ikke, at Lovgivningsmagten kan indtage en faadan Stilling. Det har jeg aldrig benægtet, og det gjorde jeg heller ikke den Gang, de bevilgede en Jærnbane fra Rødkærshøj til Silkeborg, uagtet vi havde den anden Linie i Udfigt. Det benægter jeg ikke. Men jeg benægter, at det er forftandigt, og jeg er endogfaa lige ved at benægte, at det blot er tænkeligt, og jeg kan ikke føre an i den Hiftorie; det er aldeles umuligt. For øvrigt tror jeg nok, at det ærede Medlem tillægger en faadan Bane en alt for ftor Betydning. Det ærede Medlem tror, at man kan vente en Hovedrute fra Svendstrup over Mars, Malestrup, Viborg og ad en ny Bane ned over Herning til Søbjærg. Det tror jeg dog ikke. Jeg benægter ikke, at man ad den Vej kan komme til Søbjærg, og med nogen Forkortelse af Vejen. Men jeg ftal her gentage, hvad jeg oftere har udtalt, at det er Hovedrouterne, fom ville blive frekventerede, og Statsbanernes Driftsbestyrelfe vil altid finde det rigtigt faa vidt muligt at gaa ad Hovedrouterne. Det er ogfaa det nemmefte og det ftikreft. Jeg tror ikke, det kan tænkes, at den her omhandlede Bane vil blive en frekventeret Bane, og hvis man kommer fra Bendfyfel over Aalborg til Svendstrup, vil Statsbanernes Bestyrelfe ikke føre ned gennem Landet ad en Bane, fom er af en meget tvivlfom Befkaffenhed. Man vil blive ved med at føre ned ad Diftysten, og man vil gøre rigtig i at vælge denne Route. Det er alftaa Rigsdagen og færlicg Folketinget, fom har lagt Sten i Bejen for det ærede Medlems Bane fra Viborg til Herning; det er aldeles utvivlfomt. Selvfølgelig er det den samlede Lovgivningsmagt, der har gjort det, kan det ærede Medlem fige, og det er ogfaa rigtigt, for det ftaar i Loven. Men det ærede Medlem ved jo meget godt,

at Initiativet til denne Linie er taget her i Folketinget. Jeg var den Gang ikke videre foreftket i denne Linie, men der var under den daværende Situation ikke andet for mig at gøre end at tage det hele, naar jeg ikke vilde undlade at gennemføre Loven, og det anfaa jeg den Gang ikke for en forfvarlig Stilling at indtage. Alftaa, jeg kan ikke ftønne, at det er nogen fom helst Udfigt til, at det kan gennemføres en Statsbane fra Viborg til Herning, faa længe Linien fra Rødkærshøj til Silkeborg figurerer paa Loven af 8de Maj 1894, og det ærede Medlem vil vide, at det kan den figurere i 10 Aar at regne fra 1894.

Vift: Det er Udvalgets Indftilling under Nr. 12, Betænkningens Nr. 36, fom giver mig Anledning til at tage Ordet. Jeg vil da først rette en Tal faavel til Finansudvalget fom til den højtærede Trafikminister for de overordentlig velvillige Udtalelfer, han fremkom med angaaende denne Sag. At Regering og Rigsdag fe med Velvilje paa denne Sag, er jo noget, fom har været bekendt i en længere Aarrække. Den første Gang, faa vidt jeg har kunnet fe, der fremkom Udtalelfer til Gunft for en Forbindelse over Limfjorden ved Aggersund, var, faa vidt jeg huffer, i Samlingen 1876—77. Men senere har det Spørgsmaal gentagne Gange været fremme, og det forekommer mig, at jeg vift ikke figer for meget, naar jeg figer, at det har været Forudsætningen under Forhandlingerne om Hobro—Søgtor-Banen, at naar man ftik denne Bane anlagt, ftulde man ogfaa naa til en bedre Forbindelse over Limfjorden ved Aggersund. — Den højtærede Minister kan viftnok fuldfændig have Ret i, at det er Amtsraadene, fom maa tage Initiativet ved Afløsningen af dette Færgeprivilegium; men dersom Lovgivningsmagten ikke ogfaa i dette Tilfælde kunde tage Initiativet, frygter jeg for, at det har lange Udfigter med at faa denne Forbindelse der over Limfjorden i Stand. Thi ganffe vift fagde Ministeren jo, at det gjaaldt kun to Amtsraad, og deri har han utvivlfomt Ret, men der er i Virkeligheden tre Amtsraad, fom ftulle enes her, idet de to Amtsraad viftnok ville fordre, at det tredje Amtsraad ogfaa yder ftik Bidrag ved et eventuelt Underftud af Driften. Ministeren for offentlige Arbejder (Sjersleb): Det kunne de ftet ikke.) Det er nok muligt, at de ikke kunne det, men det forekommer mig, at det vilde være ganffe naturligt, at Litted Amt ogfaa fom til at yde ftik Bidrag her ved et eventuelt Underftud af Driften, efterfom det jo ikke er en ganffe ubetydelig